/07

Den 19. marts 2007 blev i sag nr. 69.022:

xxxx xxxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxx xxxxxx
xxxxxxx xxxx xx xx xx
xxxx xxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Boet efter nu afdøde forsikringstager, der var omfattet af gruppeulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning.

Det fremgår af sagen, at forsikrede den 25/6 2001 faldt ned fra en stige og kom til skade. Ved første lægebehandling blev hun behandlet for hjernerystelse, men det viste sig siden, at hun ved ulykken også havde brækket fem ribben og halebenet.

Forsikrede anmeldte skade til de to selskaber, hvori hun havde ulykkesforsikring. Det ene selskab fastsatte den 2/5 2005 hendes méngrad som følge af ulykkestilfældet til 10 %, hvorimod indklagede selskab den 22/3 2005 havde vurderet hendes varige mén til 5 %.

Til brug for vurderingen havde indklagede selskab indhentet kirurgisk speciallægeerklæring fra overlæge, dr.med. D.R., dateret den 15/2 2005. Af denne fremgår bl.a.:

> "Fortsat meget smertepåpvirket, og en fysioterapeut mener, der foreligger brækket ribben.

Patienten oplyser senere at have haft smerter ved halebenet, der gør det vanskelig at sidde normalt, ligesom det hæmmer hende ved gang.

...

Konklusion:

Som det fremgår, har undertegnede ikke kendt patienten før skader indtraf.

Ulykkestilfældet har medført et brud på halebenet, som nu er helet, men i en vinklet stilling.

Erfaringsmæssigt kan det medføre nogen smerter, men man anbefaler sædvanligvis ikke operation.

Fysioterapi inkl. af bækkenbunden vil i nogle tilfælde kunne bedre tilstanden, og patienten er også henvist til denne form for behandling."

På foranledning af forsikredes klage over méngradvurderingen anmodede selskabet om udarbejdelse af ny speciellægeerklæring. Af den ortopædkirurgiske speciallægeerklæring udarbejdet den 30/8 2005 af overlæge H.K. fremgår bl.a.:

"Aktuelle

Patienten fremfører følgende klager: kan ikke gå på trapper på grund af smerter svarende til halebenet, kan ikke køre over bump på vejen i en bil uden at det, gør ondt i halebenet. Der er desuden hosteaccentuation af halebenssmerterne. Patienten er ude af stand til at sidde ordentligt i en bil eller på en stol dels på grund af halebenet og dels på grund af smerter svarende til den torakolumbale overgang.

Hun har desuden udviklet faldtendens i det mindste ujævne terræn og falder altid baglæns. Hun er ude af stand til at være alene på grund af denne faldtendens, og hun er ikke i stand til selv at komme op efter at være faldet. Hun har måttet opgive at køre bil, kan ikke cykle (halebenet). Sexlivet er af samme grund ophørt.

Objektivt

Virker lidt fåmælt, og man må trække oplysningerne ud af patienten. V. hjælper beredvilligt til.

Grovneurologisk er patienten fuldstændig intakt. Der er ikke foretaget indvendig undersøgelse af os coccygis, men den er øm ved palpation udefra. Patientens kropsbygning er noget pæreformet. Muskelfylden er egal, men der er tynde arme og ben. Der er ingen ømhed svarende til brystkurven. Man bemærker sig en let skoliose med konveksitet mød højre svarende til midten af brystryggen. Gangen er lidt slingrende og trippende. Med lukkede øjne kan patienten ikke holde balancen.

Sammenfatning

Nu 61-årig kvinde, som juni 2001 faldt fra I 1/2 m højde ned på fliseunderlag. Jeg har haft lejlighed til at se de tidligere akter inkl. røntgenbeskrivelser samt speciallægeerklæring fra D.R. 12.10.2004.

Patienten pådrog sig ved faldet et brud på halebenet samt adskillige ribbensbrud på højre side svarende til ribben 6, 7, 8, 8 og 10

Patientens liv er efter ulykkestilfældet ændret drastisk jf, de fremførte klager. Objektivt er der ikke meget at finde, og tilstanden må betragtes som stationær."

Indklagede selskab har den 29/9 2005 meddelt forsikrede, at sagen efter deres lægekonsulents udtalelse, bør vurderes i Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsen har ved udtalelse af 31/1 2006 fastsat méngraden til 5 %, men i sagsfremstillingen er alene forsikredes gener efter bruddet i halebenet nævnt. Forsikrede på baggrund heraf anmodet styrelsen om at revurdere sagen. Af udtalelsen den 4/12 2006 fremgår:

"Vi har her lagt vægt på de lægelige oplysninger, herunder speciallægeerklæring af 30. august 2005 ved overlæge H.K., erklæring af 15. februar 2005 ved speciallæge i mave-tarmsygdomme D.R., skadestuejournal samt brev af 14. december 2004 fra M.P.

Det fremgår heraf, at M.P. har betydelige smerter fra halebenet. Hun kan således ikke sidde ordentligt i en bil eller på en stol, køre over bump eller gå på trapper. Hun har endvidere udviklet en faldtendens så hun falder i ujævnt terræn. Desuden er der angivet klager fra ryggen, men ingen ømhed ved brystkurven.

Objektivt findes halebenet helet i vinklet stilling.

Vi har fastsat det varige mén efter vores vejledende méntabel.

Vi har lagt vægt på, at der er følger efter brud på haleben, svarende méntabellens punkt B.3.1.

Efter tabellens punkt B.3.1 vurderes smerter efter læsion ved haleben med eller uden brud til 5 procent.

Vi har vurderet, at generne ved haleregionen svarer til punktet i méntabellen.

Endvidere har vi lagt vægt på, at ryggener efter brud på ribben, men finder ikke efter samråd med styrelsens neurokirurgiske, at der er grundlag for et neurologisk tillæg til méngraden for rygsmerterne.

Endelig skal det bemærkes, at der ved behandlingen af denne sag ikke er indkommet nye lægelige oplysninger, der kan begrunde en ændret vurdering i forhold til vores tidligere vurdering af 31. januar 2006.

På baggrund af ovenstående vurderer vi méngraden efter uheldet den 25. juni 2001 forsat til 5 procent."

Foruden anmodningen om revurdering i Arbejdsskadestyrelsen har forsikrede ved skrivelse af 14/3 2006 indbragt sagen for nævnet. Forsikrede er efter indbringelsen for nævnet afgået ved døden. Klagerens ægtefælle har på vegne af boet til nævnet i skrivelse af 16/12 2006 anført:

"M.P. [klageren] har klaget over, at ALKA og nu også Arbejdsskadestyrelsen har overset mine 5 brækkede ribben. Som tilsyneladende ingen betydning har haft for mit uheld ved en fastsættelse af en samlet méngrad på 5 %.

Som det tydeligt fremgår af de indsendte papirer har PFA ikke overset de 5 brækkede ribben, svarende til 5 % + et brækket haleben svarende til 5 %. Så den samlede méngrad blev på 10 %.
Helt i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens méntabel.

Det virker derfor helt uforståelig, at for samme skade kan ALKA nøjes med 5 % erstatning, hvorimod PFA har givet en erstatning på 10 %."

Selskabet har fastholdt ménvurderingen og i skrivelse af 30/6 2006 til nævnet anført:

"Det forhold, at PFA Pension ved deres fastsættelse af méngraden - jfr. deres brev af 8. juni 2006 måske har fastsat méngraden for højt er ikke relevant for ALKA forsikrings fastsættelse af méngraden. ALKA forsikring har fastsat méngraden og udbetalt erstatning i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens vurdering.

Arbejdsskadestyrelsens vurdering er som tidligere nævnt, jfr. forsikringsbetingelserne bindende for parterne.

Som det fremgår, er Danica Pensions meddelelse af 17. maj 2006 om udbetaling for tab af erhvervsevne og præmiefritagelse ikke begrundet i ulykkesskaden, men klagers senere opståede sygdom, hvortil det skal tilføjes at den kollektive ulykkesforsikring udelukkende dækker den medicinske invaliditet - udtrykt som en méngrad - som følge af et ulykkestilfælde og ikke tab af erhvervsevnen (ej heller selvom tabet af erhvervsevne er opstået som følge af et ulykkestilfælde).

Vi har forståelse den vanskelige situation klager befinder sig i, men må trods det fastholde vores oprindelige indstilling til sagen, som meddelt Ankenævnet i vores brev af 11. maj 2006."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**AFSNIT 9 ERSTATNING VED INVALIDITET:**

Erstatning udbetales, såfremt et ulykkestilfælde har medført en invaliditetsgrad på mindst 5 %, opgjort på grundlag af reglerne i lov om arbejdsskadeforsikring om er-

statning for varigt mén dog uden hensyn til den forsikredes erhverv og sociale forhold.

...

Hvis en af parterne forlanger det, fastsættes invaliditetsgraden af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse i så fald er bindende for begge parter."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder efter Arbejdsskadestyrelsens seneste udtalelse af 4/12 2006 at kunne lægge til grund, at vurderingen i Arbejdsskadestyrelsen var foretaget på et korrekt grundlag, herunder med hensyntagen til også forsikredes ryggener efter brud på ribben.

Den méngrad, der er fastsat i Arbejdsskadestyrelsen, er ifølge forsikringsbetingelserne bindende for parterne, hvorfor Ankenævnet for Forsikring allerede derfor ikke ville have mulighed for at fastsætte en anden méngrad, selv om nævnet måtte være af den opfattelse, at méngraden skulle være anderledes. Det bemærkes dog, at nævnet ikke har noget grundlag for at antage, at méngraden ikke er blevet korrekt fastsat.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand